

ת"פ 59848/02/16 - מדינת ישראל נגד ק ק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 59848-02-16 מדינת ישראל נ' ק
לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד חבר ובר-טוב
נגד
הנאשמת ק ק
ע"י ב"כ עו"ד סקה

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 28.2.17, במסגרת הסדר טיעון שהתייחס לתיק העיקרי דנן, הודתה הנאשמת בכתב אישום מתוקן והורשעה בעבירות הבאות:
 - א. שימוש בכוח למניעת מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969.
 - ב. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. ביום 18.10.17 צירפה הנאשמת לתיק דנן את ת"פ 44628-04-16, בו הודתה בכתב אישום מתוקן והורשעה אף-בו בעבירות אלו:
 - א. שימוש בכוח למניעת מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969.
 - ב. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
3. בעניינה של הנאשמת התקבלו שני תסקירים, מיום 15.10.17 ומיום 28.12.17. עוד לפני ראיות הצדדים לעונש: גיליון רישום פלילי [תע/1], אישור המל"ל בדבר קצבת נכות מיום 28.10.17 [נע/1], סיכום שחרור מבית חולים מיום 17.11.15 [נע/2], תלוש משכורת [נע/3], תעודת חדר מיון פסיכיאטרי [נע/4], מסמכי הפנייה והמלצות קבלה לקהילות סגורות לטיפול בהתמכרויות [נע/5], אישורי המל"ל לעניין גמלת מזונות ועוד [נע/6], סיכומי אשפוז וטיפול שונים [נע/7], חוות דעת פסיכיאטרית מיום 28.6.15 [נע/8], ומסמכים פסיכיאטריים שונים [נע/9].
4. ביום 18.10.17 טענו הצדדים לעונש, שלא במסגרת הסדר, וביום 2.1.18 השלימו טיעוניהם:

התביעה טענה לקביעת מתחם עונשי הולם בין מאסר קצר לבין תשעה חודשי מאסר, ועתרה להשית על הנאשמת עונש של ארבעה חודשי מאסר (שניתן לרצותם בעבודות שירות), מאסר מותנה וקנס;

ההגנה עתרה לעונש שלא יפגע בשגרת חייה המסובכים של הנאשמת, והציעה גם שילוב בטיפול - כל עוד אינו במסגרת סגורה.

מעשי הנאשמת:

1. אירוע מיום 26.11.14:

א. בתאריך זה בשעת בוקר, עמדה הנאשמת על גג מבנה בנמל תל-אביב וזרקה קרשים לרחוב (הנאשמת לא הואשמה ולא הורשעה בגין מעשה זה);

ב. כשהגיעו שוטרים למקום, החלה הנאשמת להשתולל, נופפה באגרופיה כלפי שוטר וקיללה את השוטרים, ולאחר שנאזקה, סירבה להיכנס לניידת. גם לאחר שהוכנסה לניידת ואף בתא המעצר בתחנת במשטרה, המשיכה הנאשמת להשתולל ולהפריע לשוטרים בביצוע תפקידם;

2. אירוע מיום 30.11.15:

א. בתאריך זה בשעה 21:20, ניגשה הנאשמת לרכבו של המתלונן מר יונתן אללוף, פתחה את דלת הנהג, תפסה בידו של המתלונן שנהג ברכב, ודרשה ממנו לצאת מהרכב בעודה אוחזת עט המכוון לצווארו. המתלונן הדף את הנאשמת, ואז נעמדה הנאשמת באמצע הכביש וחסמה את מעבר כלי הרכב (הנאשמת לא הואשמה ולא הורשעה בגין מעשים אלה);

ב. כשהגיעו שוטרים למקום, הצמידה הנאשמת את גופה לגופו של שוטר, ולא נענתה לבקשותיו שתתרחק. בהמשך ניסתה לברוח מהמקום, וכשעוכבה והשוטר הורה לה להיכנס לניידת, סירבה הנאשמת לציית להוראה. השוטר אמר לנאשמת שהיא עצורה, והנאשמת החלה להשתולל, והמשיכה גם כשהשוטרים הצליחו להכניסה לניידת. הנאשמת השתחררה מהאיזוק, ואף בעטה בשוטר שניסה לקחת מידיה את האיזוקים. השתוללות זו נמשכה גם בהגעה לתחנת המשטרה, כשהנאשמת סירבה להיכנס לתחנה.

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

1. עסקינן באירועי עבירה נפרדים, בזמנים שונים ובנסיבות שונות, ולכן ייקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע. עם-זאת, הדמיון בנסיבות יצדיק קביעת מתחמים זהים בגין שני האירועים.

2. הערך המוגן בעבירה של שימוש בכוח למניעת מעצר נועד להגן על שלומם הפיזי של השוטרים, בעת ביצוע הפעולה הרגישה והמועדת-לפורענות של מעצרו של אדם. בנוסף, וכמו העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מגינה עבירה זו על יכולתם של השוטרים לבצע עבודתם הקשה והמורכבת ללא הפרעה - אינטרס

חשוב ביותר של חברה מאורגנת ושומרת חוק.

3. הנאשמת פגעה בערכים אלו באופן ממשי אך לא בדרגה גבוהה של חומרה. העבירות לא היו מתוכננות, אלא תוצאה צפויה ומצערת של שימוש לרעה באלכוהול, הגם שאין בעובדה זו כדי להקל מחומרת המעשים. על-אף קיום נזק פוטנציאלי ברור בנסיבות אלה, הנזק הקונקרטי-ממשי היה מוגבל - הן לגופם של השוטרים והן למידת יכולתם לבצע תפקידם.
4. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו מלמדת כי בתי המשפט הטילו עונשים במנעד רחב, תלוי נסיבות הנאשם והמעשים, כאשר לרוב לעבירה זו נלוות עבירות נוספות (והשוו ת"פ 35277-11-13 מ.י. נ' **בטיט** (2015)). גם כאשר דובר על השתוללות פוגענית של-ממש וגם בתקיפות שהסתיימו בחבלות לשוטרים - נקבעו מתחמים הנעים בין מאסר מותנה לחודשי מאסר ספורים, שמונה או תשעה. כך ראו למשל עפ"ג 23655-03-15 **הגוס נ' מ.י.** (2015), ת"פ 30254-08-11 מ.י. נ' **מרחבי** (2014), ת"פ 45215-03-13 מ.י. נ' **אליאסין** (2016), ת"פ 34115-10-14 מ.י. נ' **חמודה** (2016), ת"פ 48016-08-11 מ.י. נ' **עמרן** (2013), ות"פ 35009-01-12 מ.י. נ' **מטייב** (2012).
5. ומהחומר אל הקל: בענייננו הורשעה הנאשמת בעבירות הפחותות בחומרתן מעבירות של תקיפה שוטר, ועל מתחם העונש שייקבע לשקף חומרה פחותה זו.
6. מתחם העונש ההולם לכל אירוע עבירה, ייקבע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשמת ילידת 1980, גרושה ואם לבנה בן השמונה-עשרה. משפחתה של הנאשמת עלתה ארצה כשהיתה כבת 16, והנאשמת נאלצה לצאת לעבוד. הנאשמת הרתה וילדה את בנה טרם מועד גיוסה לצה"ל, במסגרת זוגיות בעייתית עם אבי הילד. הנאשמת עבדה לאורך השנים בשזירת פרחים ועיצוב אירועים, אך עסק שהקימה כשל. המצוקה הכלכלית שנגרמה עקב-כך גררה מצוקה נפשית, אותה ניסתה הנאשמת להרגיע באלכוהול.
2. הנאשמת התמכרה לאלכוהול, ואז צצו ועלו גם בעיות נפשיות קשות: הנאשמת סובלת מהפרעת אישיות גבולית והפרעת דיכאון. הנאשמת אינה מקפידה על הטיפול התרופתי שנרשם לה, ומצבה הוחמר עם הזמן. ניסיונות גמילה במסגרות מסודרות, לרבות קהילה סגורה, לא עלו יפה. הנאשמת מוכרת כנכה על-ידי המל"ל, ובנוסף להפרעות הנפשיות ולהתמכרות לאלכוהול גם לקתה בבריאותה והיתה צריכה לעבור ניתוח וטיפולים רפואיים שונים [מוצגי ההגנה לעונש].
3. לחובת הנאשמת הרשעה יחידה בגין עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, אותה ביצעה ביולי 2015 ובגינה נדונה במאסר 2016 למאסר מותנה והתחייבות.
4. העבירות בוצעו על-ידי הנאשמת בהיותה שיכורה עד אבדן שליטה. הנאשמת אינה זוכרת את מעשיה, ומקטינה ממשמעותם החמורה.
5. שירות המבחן ציין את חוסר ההלימה בין האתגרים הקשים שניצבים בפני הנאשמת לבין כוחותיה המצומצמים,

וניסה לרתום אותה לטיפול, כשראשית לכל נחוצים גמילה מאלכוהול וסדירות בטיפול הפסיכיאטרי. השירות הזהיר כי ללא טיפול מעמיק, קיים סיכון גבוה לחזרה להתנהגות בעייתית ואלימה.

6. הנאשמת אינה מודעת לחומרת מצבה ושוללת את הצורך בטיפול, כשהיא רואה בו מכשול לעבודתה ולימודיה, הדורשים ממנה זמן רב. מדיווחי הנאשמת ומאישור שהתקבל, עולה כי הנאשמת אינה צורכת כיום אלכוהול, היא עובדת וגם לומדת שיטות טיפול והדרכה ("דימיון מודרך" ו-NLP).

7. לזכות הנאשמת יעמדו הנתונים הבאים:

א. הנאשמת מצויה כיום במצב טוב-יחסית של הימנעות מאלכוהול ותפקוד נאות בעבודה ולימודים. ברור כי ענישה קונקרטיבית מכבידה תפר את היציבות היחסית ותדרדר את הנאשמת חזרה לדפוסיה הישנים של צריכה לרעה של אלכוהול;

ב. הודאתה שחסכה משאבי ציבור ומצביעה על נטילת אחריות (הגם שללא הפנמה ממשית, לדעת שירות המבחן);

ג. נסיבות חייה הקשות, ובמיוחד ההפרעות הנפשיות ששלוכות בצריכת אלכוהול ומקשות מאוד על הנאשמת לייצב את חייה ולהימנע ממצבי סיכון;

ד. יש לתת משקל נכבד לחלוף הזמן: עסקינן בשני אירועי עבירה, שאחד בוצע לפני כשנתיים והשני לפני כשלוש שנים. ההרשעה הקודמת של הנאשמת התייחסה למעשה מלפני כשנתיים וחצי. נמצא, כי הנאשמת לא הסתבכה בפלילים מזה שנתיים;

8. טוב היה לו הנאשמת היתה מוכנה להתגייס לטיפול שייטיב אתה, אך אזכיר כי הנאשמת לא תיענש היום בגין סירובה לטיפול, אלא בגין מעשיה על תוצאותיהם ומידת אשמתה.

9. כשלפני נתונים אלה, ובמיוחד יכולתה של הנאשמת לשמור עצמה מהיסתבכויות מזה כשנתיים, וזאת לצד עבודה ושאיפה לקידום בדרך של לימודים, מוצדק יהיה לקבוע את עונש של הנאשמת בתחתיתו של כל מתחם שנקבע. העונש יוטל כאחד, ועיקרו יתמקד בהרתעה לעתיד. קונקרטיביות הענישה תימצא בחיוב הנאשמת בקנס, אך לנוכח מצבה הכלכלי יהא הקנס סמלי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירה עליה הורשעה בתיק זה, או כל עבירת אלימות;

ב. קנס בסך 600 ₪, או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.18;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירה עליה הורשעה בתיק זה, או כל עבירת אלימות. לא תיחתם ההתחייבות, תיאסר הנאשמת למשך חודש ימים;

הוראות בלונות:

א. עותק גזר הדין יישלח לידיעה בלבד לשירות המבחן;

ב. מוצגים בתיק, לרבות בתיק הצירוף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה, למעט כסף;

ג. אם הפקידה הנאשמת פיקדון בתיק דנן, בתיק קשור או בתחנות המשטרה בקשר לעניין דנן, יושב/ו לה הפיקדון/ות. הנאשמת תוכל לבקש להעביר פיקדון לזכות הקנס, אך על ההגנה לברר במזכירות קיומו של פיקדון הזמין לקיזוז. בוצע קיזוז ונותרה יתרה, תושב לנאשמת;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ח, 02 ינואר 2018, במעמד הצדדים.